

- ΙΣ. εἶς' οὐπὲρ εἶσι· δεινὰ τὰν κείνοις τανῦν.
 ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν τ' ἀπεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἰστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τᾶξω βίου τροφεία πορσύνουσ' αἰεὶ.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας
 αἰεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ἔλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίου τε καύμασι 350
 μοχθοῦσα τλίμων δεύτερ' ἠγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, ἦν πατήρ τροφήν ἔχη.
 σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξινοῦ πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα Καδμείων λάθρα
 ἅ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
 πιστὴ κατέστης γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
 νῦν δ' αὖ τί, ἦκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
 ἦκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς

336. δεινὰ δ' ἐκείνοις (ν sup. ε ab S.) L. δεινὰ δ' ἐν κείνοις
 aut δεινὰ τὰ κείνοις B. T. δεινὰ τὰν κείνοις Schaefer. ex schol. νῦν δὲ
 τὰ ἐν ἐκείνοις δεινὰ ἐστίν. Cf. El. 924. τὰ κείνου δέ σοι σωτήρι'
 ἔρρει.

337—343. Versus suspecti Meinekio.

338. φύσιν κατεικασθέντε mss. Lege φύσιν τ' ἀπεικασθέντε.

350. καύμασι K. καύμασιν B. L.

352. εἰ — τροφήν ἔχοι A. εἰ — τροφήν ἔχει (sup. οι) B. K. L.

Qu. εἰ — ἔξει τροφήν.

355. δέ μου mss. τέ μου Elmsl. δέ μοι Jebb.

358. Qu. τίνα δ' ἐξῆρας οἴκοθεν στόλον; coll. Aesch. Ag. 563.
 εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον;